

ще мож да видѣж пакъ Ментора, съ сичко че той бѣ отведенъ въ найнеизвѣстныѣ мѣста на Етіопія.

„Когато азъ позабавяхъ тръгванъето си за да са научъ нѣщо ново за Ментора, Сезостръ който бѣше много старъ, умрѣ напрасно, и неговата смъртъ ма хвърли въ новы бѣдствія.

„Сичкійтъ Египетъ са показа неутѣшенъ за тѣзи загуба; сѣка челядъ мысляше че е изгубила найдобрия си пріятель, покровитель и баща. Старцытъ, съ рѣцѣ издигнаѣты къмъ небо, викахъ: никога Египетъ не е ималъ толкози добъръ царь! никога той нема да са едобые съ подобенъ нему! О богове! трѣбаше или никакъ да го не показвате на челоуѣцытъ, или никога да имъ го не отнемате! Защо трѣба ный да преживѣимы великаго Сезостриса! Младытъ думахъ: Надѣждата на Египетъ е съборена: нашытъ бащы бѣхъ честиты да минхтъ живота си подъ единъ толкозъ добъръ царь; ный, ный го видѣхмы колкото за да осѣтимъ изгубванъето му. Слугытъ му плачахъ день и ноцъ. На погребеніето на царя въ продълженіе на четиридесетъ дни сичкытъ народы найотдалеченытъ притекохъ са на него на купове; сѣкій искаше да види еще единъ пхтъ тѣлото на Сезостриса: сѣкій искаше да съхрани образа му; мнозина искахъ да легнаѣтъ заедно съ него въ гроба.

„Туй което еще увеличи скърбъта за изгубванъето му бѣше че неговътъ сынъ Бокхорисъ немаше нито челоуѣцинъ къмъ чужденцытъ, нито наклонность къмъ наукитъ, нито почетъ къмъ добродѣтелнытъ челоуѣцы, нито любовь къмъ славата. Величіето на баща му бѣ спомогнало да го направи толкози недостоинъ да царува. Той бѣше отхраненъ изнѣженно и въ една скотска гордость; той за нищо не считаше челоуѣцытъ, като мысляше че тѣ сж сжздадени заради него, и че той е различенъ по природата си отъ тѣхъ; той не мысляше освѣнъ за задоволяванъе на страститѣ си, да распрѣсва безбройнытъ съкровища които баща му бѣ прихталъ съ толкози старанія, да мжчи народытъ, и да смучи кръвъта на бѣднытъ; найпослѣ да слуша льстивытъ свѣты на млада безумны които го обикаляхъ като отстраняваше съ презрѣніе сичкытъ мждры старцы които